POŠTARINA PLAĆENA U GOTOVU!

God. XVI. Broj 4.
TRAVANJ 1928.

Euharistijski Glasnik

SADRŽAJ: Pođimo do Svetohraništa. - Svagdašnje, opće i vječno klanjanje Isusu u presv. olt. Sakramentu. - Sunce pri sutonu. - Jutros. - U ovome znaku ... - Alleluja. - Uskrsnu doista! - »Iđahu u selo imenom Emaus.« - Štovanje presv. Euharistije u hvarskoj biskupiji. - Maggy. (Nastavak.) - Iskrice. - Iz kat. svijeta. - Oglasi. - Poruke. - Milodari. -

Uredništvo i Uprava:
SPLIT — Poljud, Franjevački Samostan. — SPLIT
Pretplata Dinara 15; za inozemstvo Dinara 30.

MILODARI »EUH. GLASNIKU«

za »Svečani broj« i za širenje »Euh. Glasnika«.

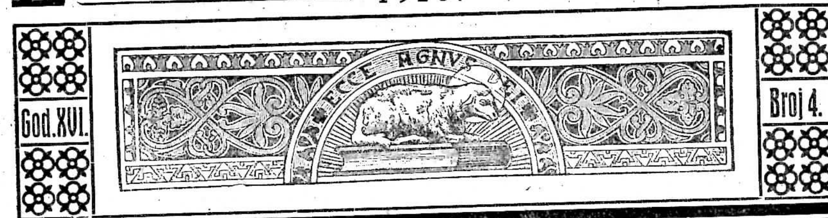
Gospodarska Štedionica (Split) **D 300; Dobročinitelji u Crikvenici D 167; SS. Milosrdnice,** bolnica (Zemun), od raznih osoba i bolesnika za raširenje Glasnika **D 150; Špiranac Julka** (Bjelovar) i **Kimel Katarina** (Zamat) **po D 100; Urlić Šimun,** direktor (Dubrovnik) i **Dumbović Rudolf,** duhovnik (Zagreb) **po D 85; Prkić F.** (Bladworth) **D 82.50; Presvij. biskup dr. Franjo Iv. Salis** (Zagreb) i **SS. na Dančama** (Dubrovnik) **po D 70; O. B. Mijolin** (Kotor) sabrao **D 65; SS. Milosrdnice** (Glina), **Župni Ured** (Cavtat) i **SS. Milosrdnice** (Duvno) **po D 60; Mala Braća** (Dubrovnik) i **SS. Milosrdnice,** bolnica (Zemun) za Sveč. broj **po D 50;** Ravnateljstvo nadb. gimnazije (Travnik) D 40; Ružić Antonija (Hreljin) i Franjev. Samostan (Crikvenica) po D 30; Štambuk Don Slavko, župnik (Selca) D 25; Žic Dorica (Gostivar), Lasović Ana (Sombor), Stošić Jozefina (Millvale), Radošević Milka (Mrkopalj), Franjev. Samostan (Kuna - za Sveč. broj) i J. Cirkveni (Zagreb) po D 20; Zelanović Šimica (Zagreb), Fra Marko Trogrančić (Bučići), Zavod Kćeri Milosrđa (Blato), Covnik Marija (Zagreb), Kluče Andrej (Opuzen), Buzuk Ivka (Sarajevo), Ivković Anka (Labin), Župni Ured (Črnoplja), Franjev. Samostan (Krapina) i Gjurski Katarina (Zagreb) po D 15; Tomšić Maja, učit. (Sv. Jelena), Sokol Ante (K. Sućurac), Jakaša Nikolina (Split), Portolan Bartul (Korčula), Delić Dinko, vjeroučit. (Makarska), Đurđević Apolonija (Komletinci), Magdalena ud. Merc (Komletinci), Kuzmić Karolina (Zagreb), Maričić Franjica (Zagreb), SS. Milosrdnice Scarneo Ubald (Milna), Maričić Franjica (Zagreb), SS. Milosrdnice (Glina), Vidaković Milka (Subotica), Smekal Anka (Drenovci), Perić Ljubica (Zagreb) po D 10; Přichyst Antun (Zagreb) D 9; Grgić Jelka (Vranjic) D 6; Tombosko Marica (Rogatac), Lešić Magdalena (Bošnjaci), Lešić Olga, učit. (Bošnjaci), Bajčević Antonija (Beograd), Miletić Jerka (Vrgorac), Samostan OO. Trećoredaca (Krk), Maričić Marija (Split), Maračić pop Ivan (Aleksandrovo), Kupek Antun (Hrtkovci), Župni Ured (Perlez), Jukić Cvita (Knin), Solenghi Anka, učit. (Valpovo), Klemenčić Marija (Zagreb), Jerand Paulina (Zagreb), Carević kan. Tomo (Hvar), Horvat Frana (Draškovec), Benzon Petar, vlad. savj. (Split), Steiner Marija (Osijek I), Zimmer Josipa (Zagreb), Idžaković Milka (Vrbovačka Poljana), Holzer Josipa (Zagreb), Franj. Samostan (Kuna), Đidera Marko (Velušić-Drniš), Frančišković Cilika (Zagreb), Cizl Marija (Zagreb), Popović Katarina (Nemila), Židovec Milka (Zagreb), Komljenović Neda, učit. (Bos. Novi), Anna Tomina (Zemun), Krečak don Đuro (Čilipi), Hremović M. (Zagreb) i Šribar J. (Zagreb) po D 5; Živković Janja (Komletinci), Franjković Vinka (Kukujevci) i Klarić Ivka (Postire) po D 3.

Dobročiniteljima mili euharistijski Isus stostruko naplatio i druge nadahnuo na veliko djelo milosrđa u radu oko raširenja euharistijskog Njegovog Kraljevstva!

Sienkiewicz: »Ognjem i mačem«. Ovaj lijepi historijski roman velikoga poljskog pisca počela je Knjižnica Dobrih Romana (sekcija Hrv. Književ. Društva sv. Jeronima) izdavati u svescima po dinar. Novi prevod prof. dra. M. Kralja je vrlo dobar, a ilustracije (izvorni drvorezi prof. Z. Sertića) uspjele. Pokušaj, da se u ovom obliku publici, a naročito omladini dade valjano štivo, svakako je vrijedan hvale.

EUHARISTIJSKI GLASNIK

1928.

POĐIMO DO SVETOHRANIŠTA!

Po gradovima i selima naš božanski Utamničenik stoji i čeka u svojim svetohraništima po cijeli dan osamljen i zaboravljen. A zašto?...

Jer mu nije bilo dosta za nas se uputiti, patiti, trpjeti i umrijeti, već je i kroz vjekove htjeo biti s nama. Ljubav ga je na to potakla. Ljubav nama neshvatljiva.

A ljudi?... To znadu i na to se ne osvrću. Njega prepuštaju samoći pustih crkava.

Taj nemar i nezahvalnost bi trebalo popraviti! Najprikladnije za to je Društvo Svagdašnjeg Klanjanja. Ovo je nekada cvalo u našem narodu i treba ga ponovno pokrenuti.

Društvo Svagdašnjega Klanjanja ima svrhu da oživi vjeru u presv. olt. sakramenat, da sakupi što veći broj vjernika, koji će se što češće klanjati Isusu u svetohraništu i time nadoknaditi za nemar drugih i zadovoljiti za psovke i svetogrđa bezbožnih kršćana. Obje svrhe uzvišene, Isusu ugodne, vjernicima korisne.

Dužnosti Društva ne obvezuju ni pod mali grijeh, a izvedljive su svakomu. Dnevni pohod, poklon, pa i od jedne minute bilo kada preko dana ili preko noći, no pa što ćete lakše. A i to ako kada ne uzmognete obaviti, hvala Bogu, Bog će primiti ugodno i vašu samu dobru volju i ne će vam za nju ostati dužan.

Zato se upišite u Društvo. Isusu u presv. olt. sakramentu ćete ugoditi i postat ćete dionici neprocjenivoga duhovnoga blaga kojime raspolaže Društvo na korist duša svojih članova.

Sve što je potrebito da se znade o Društvu, donosimo evo ovdje redom. Ovo isto tiskamo i napose kao »Upisnice«, koje ćemo pak razašiljati novim članovima.

Pođimo do Svetohraništa! Pođimo svi skupa, združeni i ujedinjeni, te ćemo i jače ugoditi našemu božanskome Utamničeniku i veću ćemo puninu njegove milosti primiti.

On nas dozivlje!

Urednik.

SVAGDAŠNJE, OPĆE I VJEČNO KLANJANJE ISUSU U PRESVETOM OLTARSKOM SAKRAMENTU.

DOĐITE, POKLONIMO SE! (Ps. 94, 3.)

U IME GOSPODA — AMEN.

Da se časna nadbratovština Svagdašnjeg Općeg i Vječnog Klanjanja Isusu u presv. oltarskom Sakramentu, kanonski utemeljena u crkvi sv. Toma ap. u Turinu, svijetom što lakše i što brže raširi, to je Središnji Odbor na svojoj sjednici od 18. lipnja imenovao svojim zamjenikom za cijeli djelokrug kraljevine SHS mnogo poštovanoga oca Provincijala franjevačke provincije sv. Jerolima u Dalmaciji u svemu što se tiče podizanja (podružnica) spomenutoga udruženja uovlaštujući ga, suviše, da može imenovati i druge mu podložne sposobne svećenike svojim zamjenicima.*)

*) Zamjenik m. p. o. Provincijala u svemu što se tiče Društva je o. Urednik »Euharistijskoga Glasnika« u franjevačkome samostanu u Poljudu — Split.

To činimo stoga, da se ljubav prema Euharistiji, koju se s pravom nazivlje krunom sviju pobožnosti, iz dana u dan umnoži, da se kraljevstvo Kristovo raširi i da se sloga među vjernicima ojača.

Dano u Turinu, dne 18. lipnja 1925.

Generalni Upravitelj:	Generalni Predsjednik:
P. Vincencije Vallaro, O. D. M.	Henrik Balbo de Vinadio.

CILJ DRUŠTVA.

Glavni je cilj Društva svagdašnjega klanjanja: u svima buditi vjeru u stvarnu nazočnost božanskoga Spasitelja u presv. Euharistiji i svagdašnjim mu poklonom u svetohraništu naknađivati za psovke, uvrede, obeščašćenja i svetogrđa, nemar i zapuštenost kojima je on vječno izložen.

DUŽNOST ČLANOVA.

Svagdano pohoditi Isusa u presv. oltarskom Sakramentu.

Taj se pohod može obaviti u kojoj mu drago crkvi ili bogomolji, u kojoj je pohranjeno Svetotajstvo.

Poklonu nije određena ni crkva, ni doba, ni vrijeme (trajanja), ni molitve. Svak ga može da obavi gdje mu drago, kako može. Tko ne može da se poduže zadrži u crkvi, može da zadovolji svojoj dužnosti i poklonom od jednoga časa.

Osobe, koje običavaju slušati sv. misu, ili prisustvovati kojoj drugoj crkvenoj pobožnosti, time istodobno zadovoljavaju i dužnosti Društvenoga člana.

Oni koji ne mogu u crkvu, svojoj dužnosti zadovoljavaju kojom molitvom ili uzdahom Isusu u presv. Sakramentu i kod kuće ili na polju.

Dužnost svagdašnjega poklona ne obavezuje ni pod najmanji grijeh. Ako ga tko propusti, ne griješi. Dakako, ne dobiva oproste.

(Budući se radi o pobožnosti veoma jednostavnoj i lakoj, svi se vjernici pozivlju, da se upišu u Društvo.)

OPROSTI.

Potpuni: — 1. Dan upisanja — 2. Obrezanje G. n. Isusa Kr. (Mlado ljeto) — 3. Tri kralja — 4. Zaruke Bl. Dj. Marije (23. siječnja) — 5. Sv. Josip (19. ožujka) — 6. Navještenje Bl. Dj. Marije (25. ožujka) — 7. Veliki četvrtak — 8. Uskrs — 9. Sv. Pasko

(17. svibnja) — 10. Tijelovo — 11. Sv. Petar i Pavao (29. lipnja) — 12. Sv. Tarcizije (15. kolovoza) — 13. Uznesenje Bl. Dj. Marije (15. kolovoza(— 14. Sv. Franjo (4. listopada) — 15. Sv. Terezija (15. listopada) — 16. Bezgrješno začeće Bl. Dj. Marije (8. prosinca) — 17. Božić (25. prosinca) — 18. Sv. Ivan Ev. (27. prosinca) — 19. Blagdan materinstva Bl. Dj. Marije — 20. Pokrovitelj biskupije — 21. Pokrovitelj zadružne crkve — 22. Čas smrti ako se zazove ime Isusa i Marije.

Nepotpuni: — 300 dana prigodom svakoga pohoda Svetotajstvu. — 100 godina i 7 četrdesetnica prigodom svakoga pohoda Svetotajstvu od 12. do 16. sata. — 7 godina i 7 četrdesetnica jednom na mjesec, kada revnitelji, promicatelji i dobročinci mole na odluku sv. oca pape.

PAMTI!

Da dobiješ oproste, moraš biti upisan u Društvo.

Da dobiješ potpune oproste, moraš se ispovjediti, pričestiti, pohoditi Svetotajstvo i pred njime moliti na odluku sv. oca pape.

Sve oproste, potpune i nepotpune, možeš namijeniti na korist duša u čistilištu, izim onoga potpunoga na času smrti.

SUVIŠE:

Članovi Društva uživaju i ove duhovne koristi:

1. Svakoga zadnjega petka u mjesecu prikazuje se jedna sv. misa u župnoj crkvi sv. Tome u Turinu, središnjem sjedištu Društva, za sve žive i pokojne članove Društva i za njihove obitelji.
2. Članovi su dionici sviju zajedničkih molitava, devetnica, blagoslova i inih pobožnosti Društva.
3. Na 3 studenoga prikazuje se svečana služba Božja u crkvi sv. Tome za pokojne revnitelje, promicatelje i dobročince.

PREPORUKA.

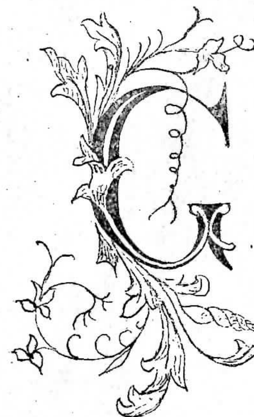
Svim se članovima na srce stavljaju sve euharistijske pobožnosti. Na osobiti način slušanje sv. mise i primanje sv. pričesti.

A članovi neka ne zaborave i euharistijsku štampu. Svak neka se pretplati na **društveni Glasnik***); neka dobavi **društveni Molitvenik****), **društvene letke**...

*) »**Euharistijski Glasnik**« — Franjevački Samostan — **Split - Poljud.**

) »Euharistijsko Blago**«, šesto izdanje — Franjevački Samostan — **Split - Poljud.**

SUNCE PRI SUTONU.

ospode, Gospode naš! Kako je veličanstveno ime tvoje po svoj zemlji. Mudrosti i mogućstvu tvome dive se i djeca. Vesele se suncu i zvijezdama, moru i pticama. Više nebesa je slava tvoja, i ima ljepše djelo ruku tvojih nego li je svod nebeski.

Kad pogledam čovjeka, vidim da si ga uzvisio iznad anđela, slavom i čašću ovjenčao si ga, jer može reći što anđeo ne može: Isus je moj brat.

Ali najljepši si, Kriste, kad uzimaš kruh u ruke, lomiš i daješ učenicima: Uzmite i blagujte, ovo je tijelo moje. U tom času izgledaš kao Sunce pri sutonu, koje se u predvečerju ražari i poveća, kao da sakuplja sve svoje zrake, da još jednom žarko poljubi zemlju.

Svjedočanstvo moći tvoje jest svijet; dokaz milosrđa tvoga jest utjelovljenje, a izraz najveće ljubavi tvoje jest Euharistija.

Pogledaj, Jeruzolime, i vidi, eto na Sionu, svetoj gori, provrijela je rijeka, čije vode utječu u život vječni. Ovoj rijeci priteći će druga s Golgote, i mjesto, gdje se one sastaju, jesu oltari naši. Na njima se sjedinjuje Žrtva i Euharistija. Napitak iz ove rijeke davao je snage onim hiljadama i hiljadama mučenika, koji su rasvijetljivali vrt okrunjenog tigra Nerona, koji su bili hrana divljim zvijerima, čija je krv natapala arenu amfiteatra.

Odakle njima onaj posmjeh na licu, ono veselje, da su pjevali psalme prije smrti? Imali su Euharistiju sobom.

Zašto su se mnogi popeli do visoke gore svetosti? Zato što su se hranili »Kruhom jakih«.

Francuski pjesnik Lamartine sjedio je jednoga jutra na klisuri kraj morske obale. Već od praskozorja pogled mu je okrenut prama istoku. Netom se sunce u onom jutarnjem rumenilu samo malo pokazalo, sav razdragan usklikne: Evo ga! Evo nam život!

Ono Euharistijsko Sunce, koje se prije golgotskog sutona u blagovalištu na Sionu od prevelike ljubavi ražarilo, svaki dan se pojavlja na našim oltarima.

Kad nam svećenik pokaže bijelu Hostiju, možemo slobodno reći: Evo ga! Evo nam život!

Smiljan.

JUTROS.

U prvom cjelovu Zore sa vršcima
probuđenih gora trzala se zapletana ovca u trnju:
Ruke moje u okovima grijeha čekale su
odriješenje dobroga Pastira s Palestinskih
ravnica.

Jutros, kad zrake sunčanoga svijetla
kroz čađave prozore prodirahu u nutrinu
potleušica seoskih prosuvši sav purpur
i čar svojih zlaćanih boja: Ja najbogatije
darove iz mog siromašnog srca iznio
sam na poklon i prikazanje svom dragom
Prijatelju oproštenja.

Slavuj u zelenoj dubravi pjevao je svom
drugu na grani jutarnju pjesmu slobode
i života: Duša moja za gozbenim stolom
slušala je riječi ljubavi i izmirenja
iz usta Vjerenika svoga.
Jutros je Zaručnicu svoju opet zagrlio Krist.

Kamilov.

U OVOME ZNAKU . . .

Svršeno je!
Golgotska svršila žrtva,
Zemlja se prekrila tminom
Plačući Isusa mrtva.
I samom hadskom dubinom
Drhtaj je jeknuo boli,
Al zatim demonski posm'jeh,
Sve posm'jeh rugla i zlobe,
Ču se iz paklenske doli:
»Zadnjim sa izdahom daha,
Zadnjom sa kapljicom krvi
Slava mu u prah se mrvi,
Gine sa šačicom praha.
Svršeno je!«

I ginu Krstove čete,
Što znamen pobjede nose
I glave padaju svete
Pod smrtnim udarom kose.
Svršeno je!

Nu znak se sveti ne satra,
Pod zemljom crnom se krije
Ko ispod pepela vatra,
Da opet sv'jetli i grije.
I svanu opeta zora,
Što magle goni i tmine.
U svjetlu zore, vedrine
Gle, posred ravnoga fora,

U noći mrkline guste,
Pod hadske trofejem slave
Tinjala ipak je iskra
Na vrhu Golgote puste.
I planu iskrica mala,
Neba je užegla luči
I svijet grijati stala
I život pridizat mrući. —
Kriknuo pakao c'jeli
Sa svoje pobjede varne
I u sv'jet nagnuo b'jeli
Turati demone marne.

Skvašena krvlju i suzam',
Što ono u oko dira?
Zator je maču i uzam',
Spomen je ljubavi, mira.
»Zaman ti spomena hola,
Zaman ti isprazna slava
Pa bilo sred kapitóla,
Bilo kod krunjenih glava!«
Pram križu vrisku je pakô
Pomamno dizao grubu,
Dok u boj b'jese je makô
Na Krsta milenu ljubu.

I zemlja tresla se c'jela
Pod stopom drhtala hordâ
Strepila kraljevstva velja:
O križ je zveknula ćorda.
Svršeno je!

Tek drhtnu velebno drvo,
U sjaju opeta plane
I svog krvnika uprvo
Pod svoje zaklanja grane
I hladom blaži ga sjene
I kruhom pîta života
I mutne bistri mu zjene,
Pute mu kaže divota...

A ti, o nevjerni sine,
Kojim li opsjednut b'jesom
Sad drvo puno miline
Hoćeš da satareš tr'jesom
I slatko otrunîš voće,
Odakle život ti zlatan
Cereć se užasom zloće
Kako no golgotski satan:
Svršeno je!

Svršeno je?
Kad svjetlo zgasne ti sjajno,
Nestane pîće života,
Kud li ćeš siroče vajno,
Kud li ćeš pusta sirota?
Lutat će djeca ti pusta
Po tmini tražeći luči
I pîću tražit će usta
Kričući prepuna žuči:
Svršeno je!

I još će više i više
Kričati s boli i jada,
Dok smrt im sama ne zbriše
Tragove žeđe i glada
I znamen sveti i sjajni
Na nebu opet ne sine,
I grom ne gruhne beskrajni
Na te i jadne ti sine:
Svršeno je!

Sladović.

Saradnicima, povjerenicima (-ama), dobročiniteljima, pretplatnicima, širiteljima »Euharistijskog Glasnika« žele u **Miru** i **Dobru VESELO ALLELUJA i SRETAN USKRS!** **Uredništvo i Uprava.**

Učećoj mladeži, đacima daje se **»Euharistijski Glasnik«** za 12 dinara godišnjih. Dragi! širite sada i kroz praznike Glasnik, koji promiče Isusovo euharistijsko kraljevstvo: time ćete djelotvorno zahvaliti Uredništvu i Upravi, i zaslužiti pred euh. Ljubavi.

ALLELUJA!

**Uzalud, smrti huda,
Uzalud sva ti zloba,
Utaman klik ti, pakle,
Nad smrću sv'jeta - roba!
Alleluja!**

**Sa samrću se život
U koštac ljuti hvata,
Tko megdan da odnese,
Tko plijen da svojata.
Alleluja!**

**Stan', smrti! Dosta! Stani!
On eto smrt je tvoja;
On tvoj je žalac, pakle,
U sami nastup boja.
Alleluja!**

**Vođ žića mrtav žive,
Nad vama slavlje slavi,
Na svjetlo roblje vodi,
Što kad ga u mrak spravi.
Alleluja!**

**Nevino Jagnje s neba
Svojega žića žrtvom
Otkupa trofej diže
Nad zlobom palom, mrtvom.
Alleluja!**

**Vrh ruševina odsad
Nov život buja sv'jeta
I strništa iz pusta
Nebesko cv'jeće cvjeta.
Alleluja!**

**Iz podloge čak gr'jeha
Svetost se nova pravi:
Nad truležinom groba
Pobjednik uskrs slavi.
Alleluja!**

**O sretna dakle smrti!
O sretni gr'ješe hudi
Na takvu Pobjedniku!...
Beskrajna čast mu budi!
Alleluja!**

J. Dulčić.

Preporučuje se u molitve † **Julija Gabelić**, majka revnog širitelja »Euh. Gl.« **Don Vicka Gabelića**, župnika u Jelsi na Hvaru.

Molitvenik **»Euharistijsko Blago«** ubuduće razašiljemo **komad po 15 dinara.** Knjižarama i povjerenicima dajemo uobičajeni popust (t. j. 25%). Mnogočasnoj gospodi župnicima i vjeroučiteljima **za prvopričesnike** dajemo **komad po 12** dinara.

Župnicima, zavodima i povjerenicima(-ama) razaslati ćemo ovih dana i na zahtjev ubuduće razašiljati: **upisne arke za članove svagdašnjeg klanjanja,** koje će nastojati što više popuniti i nami popunjene povratiti, da im pak za pojedine članove pošljemo **popunjene upisnice,** čime se zaprav priznaju članovima i postaju dionici oprosta i drugih duhovnih dobara.

USKRSNU DOISTA!

Luka, zašto kažeš »Doista uskrsnu« - Surexit vere? Kad se rodio u štalici, samo si napisao u svome evanđelju: I rodi Sina svoga prvenca. Nema »doista«. Kad su ga pribili na križ, napisao si: I razapeše njega i zločince. Opet nema »vere«. Kad je umrao na križu: Ovo rekavši, izdahnu. Bez »doista«. Ali, kad je uskrsnuo, stoji napisano: Doista uskrsnu Gospodin.

Kao da si znao, da će biti uvijek ljudi, kojima će se istina uskrsnuća činiti kao vama apostolima budalaste riječi ženskih i nevjerojatne.

U času njegove smrti gusti mrak pokrio je zemlju. Mrak je bio u dušama židova, pogana, vojnika i puka, apostola i učenika. Mrak novoga groba primio je izmučeno i mrtvo Tijelo. Jao! da je tako imalo ostati zauvijek! Uzalud bi bila Isusu sva čudesa, da nije uskrsnuo, uzaludna bi bila i vjera naša.

Ali zora uskrsnog jutra razlila se u more svjetlosti, tama prestade, mrak se raspline, a ostade svjetlost utjehe, radosti, mira i zadovoljstva. Krist nam uskrsnu i mi ćemo uskrsnuti. Aleluja! Potražimo ga, da mu se radujemo radi pobjede.

Ima nas svakakvih ljudi. Ima ljudi, u kojima kao da je srce sve; srce im vlada nad cijelim njihovim bićem, sve druge moći kao da su zakržljale. Takvi su sposobni za velika djela, ali i za velika zla. Marija Magdalena. Veliko srce, ali je duboko pala.

Kad je u ogledalu Spasiteljeve nauke i svetosti ugledala svoju rugobu, silnom ljubavlju ide za Isusom. Jedina ona ostaje u petak večer kod groba, u nedjelju prva hrli — i baš je ona prva poslije Bl. Djevice, koja je ugledala uskrsnula Gospodina.

Ljudi od srca, ako vas je veliko ali slabo srce dovelo i na stramputice, ne bojte se. Prvi glas uskrsa ipak je za vas, ako svoju ljubav svrnete pravim putem.

Ima nas i naglih i nepromišljenih, ali takovi su i veledušni i na sve pripravni. Ako smo od naglosti, nepromišljenosti i slabosti pali — znajmo proplakati kao Petar, pa će i na nas zrake Uskrsa pasti osobitim načinom.

Ima ljudi, u kojima se čisto, plemenito, ljubezno i blago srce spaja sa visokim i dubokim poletom uma; u kojih ima i slatkosti djeteta i veličajnosti umnika i proroka. Takav je bio miljenik Isusov: Ivan. On ne ide, on trči i pretječe Petra hrleći k grobu Gospodinuovu. On ništa ne pita, on samo pogleda u prazni grob i time je sve vidio, sve razumio, sve shvatio. Takvi bi morali biti naši kat. đaci i naši Orlovi.

Onim pobožnim ženama, koje ne znadu mnogo i ne misle preveć, već sa miomirisnim balzamom idu k grobu, tim ženama slične su naše dobre ženske duše, bez kojih bi naše crkve i njihov Gospodin bili osamljeni. Sa svim tim da su im Apostoli govorili, da govore budalaštine, kad su rekle, da su vidjele Gospodina, ipak su one bile sretne i presretne, da su oćutile lahor vrhunaravne moći uskrsnulog Spasitelja. Sve drugo je za njih nuzgredno.

A drugi učenici, kojima se Isus sam prikazao, to su duše siromašnih težaka, ribara i radnika, to je naš kršćanski puk. Nemaju oni vremena ni mogućnosti, da ispitivaju, da istražuju. Oni žive prirodnim životom, u borbi za koricu kruha, da prehrane sebe i svoje. Oni ne traže mnogo od Isusa, ali im to i ne treba, jer On sam k njima dolazi, kao što je to učinio poslije Uskrsnuća u Jeruzolimu. On ide u njihovu blagovaonicu, sjede s njima za stol, prati ih i pomaže im loviti ribu kao na Genezaretskom jezeru, pa ih napokon pozivlje i na Tabor da budu svjedoci njegovog užašašća. To su naše kršćanske obitelji, gdje odjekuje Isusov pozdrav: Mir vama, naše siromašne težačke i radničke obitelji, kroz čija i zatvorena vrata ulazi Spasitelj da s njima blaguje i radi.

A vi, mili đaci, pogledajte ona dva učenika, što idu u Emaus. Vidjeli su sve što se dogodilo. U Isusa su vjerovali, ta zato i postali njegovi učenici. Ali su strašno sada razočarani. Njima treba utjehe, ali i pouke i znanja. A Isus im se približi i poče ih učiti bogoslovje, pače im tumačiti svete knjige i proroštva. Istina, nešto se u njihovoj nutarnjosti pomaklo, nešto se u srcu stoplilo, zagrijalo, ali im se vjera nije probudila sve do časa, kad su ga upoznali u lomljenju kruha. Kod Euharistije pripoznaše svoga Učitelja.

Velik je broj takovih duša. U djetinstvu, u mladosti su učenici Isusovi, ali jednoga dana Isus umre na Golgoti njihove pameti. Ostaju sami, tužni, nezadovoljni sobom i sa cijelim svijetom. Bičevi raznih strasti propnu ga na križ. Oni idu u Emaus, daleko od groba Gospodinova.

Ako je takvim dušama srce nemirno, još nije sve izgubljeno. Ako se nađe netko, tko bi ih pratio do Emausa i tumačio im i učio ih povijest svijeta, u čijem središtu stoji Uskrsnuli Isus, i napokon ih doveo do lomljenja kruha, do sv. Pričesti, sve je dobiveno, vrhunaravna milost učinit će sve ostalo.

Pitajte konvertite, nisu li tek u Euharistiji upoznali uistinu uskrsnulog Isusa. **M. Alajbeg.**

HRVATSKO HODOČAŠĆE U LURD. Dne 2. kolovoza o. g. polazi iz Zagreba hodočašće u Lurd. Putuje se onamo ovim gradovima: Zagreb, Trst, Venecija, Padova, Milan, Genua, Nica, Marsilja, Lurd. - Vraća se: Lurd, Bordo, Lion, Ars, Ženeva, Losana, Lucern, Einsiedeln, Buks, Innsbruck, Jesenice, Ljubljana, Zagreb. Cijeli putni trošak iznosi Din. 3850. U toj je svoti uključena vožnja od Zagreba do Lurda i natrag do Zagreba. Obilna hrana tri puta na dan bez vina, razgledavanje gradova u automobilima, spavanje i posluga u hotelima. Posebna će se taksa platiti jedino za putnicu, ali ta će biti vrlo neznatna, jer će putnica biti zajednička. Prijave se primaju najkasnije do 1. lipnja, i to zato, da se na vrijeme može nabaviti putnica i hodočasnicima poslati prije toga tiskanica, koju će potvrditi sreski poglavar, da nema zapreke da putuju u strani svijet, da se mogu na vrijeme naručiti hoteli i najaviti hodočašće u Lurdu. Prijave se šalju sa kaparom od Din. 1000 na:

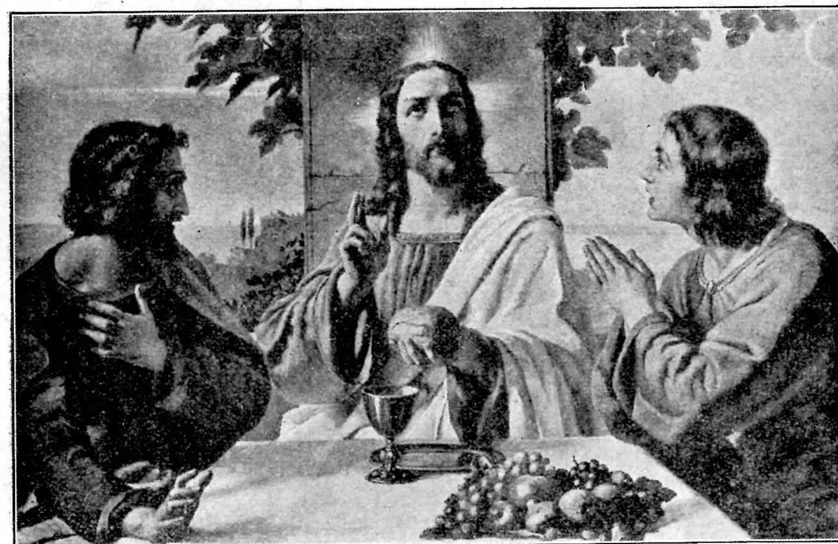
Odbor za lurdska hodočašća,
Zagreb, Kaptol 29.

O. Petar Vlašić — Beograd:

»IĐAHU U SELO IMENOM EMAUS.«

L. 24 13-35.

Tugom u srcu iđahu dva učenika Gospodnja u prvi dan po suboti jutrom rano iz Jerusalema na zapad prema Sredozemnom moru. Cilj je njihovoga putovanja bio maleno selo E m a u s, koje leži 60 stadija daleko od Jerusalema, a to je oko 12 kilometara. To se mjesto još i danas može vidjeti. U njemu su god. 1873. otkrili temelje starodavne crkve, koju bijahu kršćani sagradili u davna vremena. U istom mjestu još se

i danas pokazuju ostanci kuće sv. Kleofe, jednog od dvojice sretnih učenika. Kako se zvao drugi učenik, ne znamo. Možda je to bio isti evanđelist sv. Luka, koji nam opisuje onako na živo putovanje dvojice učenika i njihov susretaj s uskrsnulim Spasiteljem.

Taj susretaj zbio se na polovici puta iza doline Sorek. Dok su se učenici razgovarali o svemu onomu, što su doživjeli zadnja tri dana, o gorkoj muci i smrti njihovoga ljubljenoga Učitelja, sam božanski Spasitelj, koji je tog jutra već bio slavodobitno uskrsnuo iz groba, pridruži se njima u prilici uglednog putnika. Oni Ga isprvice ne pripoznaše, ali kad im poče govoriti i tumačiti Pisma,

srce im poče gorjeti u njima. A kad na njihovu vruću molbu uđe s njima u selo, u kuću Kleofinu i sjede za večeru, pa uze kruh i blagoslovi ga i razlomi, te im pružaše: tada se otvoriše oči njihove i upoznaše Ga: svog ljubljenog Učitelja. I radovahu se velikom radosti, što je On uskrsnuo. I vratiše se žurno u Jerusalem i javiše jedanaestorici apostola veselu vijest.

Ono što su doživjela ona dva sretna učenika na prvi dan Uskrsa otrag 19 vijekova, može svaki od nas u neku ruku također doživjeti. Svaka kat. crkva jest mali Emaus, gdje se događa ono, što se nekada u palestinskom Emausu dogodilo.

Emaus na našem hrv. jeziku znači t o p l i n a. A zar nije svaka kat. crkva toplo mjesto, gdje se grije duša smrznuta od zime, koja vani u svijetu vlada? U Emausu Isus je besjedio o sebi, kako je trebalo da umre, pa da uskrsne i uđe u slavu. A ne govori li se i u našim crkvama o Isusu, ob otajstvima života Njegova? Ne poučava li se ovdje narod u kršćanskim istinama, kao što je ono baš Učitelj poučavao onu dvojicu učenika? U Emausu dobri Spasitelj blagoslovio je kruh, posvetio ga, prelomio i dao ga učenicima, da blaguju. To isto čini se i u katol. crkvama. Svećenik u ime Isusovo posvećuje kruh, obraća ga u presv. Tijelo Kristovo i dijeli vjernicima, da blaguju. I kao što se ono pri lomljenju i blagovanju kruha u Emausu otvoriše oči učenika i oni upoznaše uskrsnulog Spasitelja i srce njihovo usplamti većom ljubavlju prema Njemu: tako se i u crkvama našim pamet vjernika rasvijetljuje i srce im se ljubavlju razgrijava pri slušanju sv. Mise i blagovanju posvećenoga kruha. Jedna je samo razlika između Emausa i katoličke crkve: u Emausu je samo kratko vrijeme boravio bož. Spasitelj, jer nam sv. Evanđelje izrijekom kaže, da je iščeznuo ispred očiju zapanjenih učenika; dok ovdje u našim crkvama On ostaje svedđerno danju i noću, kad sviće i kad se smrkava, spravan vazda, da nam bude svijetlom, ognjem, hranom, okrepom, utjehom, spasenjem.

Idimo dakle češće i pobožno u ovaj naš mali Emaus, u crkvu, u kojoj se čuva presv. oltarski Sakramenat. Tu će se pamet naša prosvijetliti, srce razgrijati, duša utješiti. Tu će nam se javiti u svoj uzvišenosti svojoj uskrsnuli naš Spasitelj, koga zamolimo, da ostane s nama po sve dane života našega, jer bez Njega samo je tama i zima i tuga. Recimo Mu s onom dvojicom učenika:

»Ostani s nama, Gospode, jer je eto večer i dan je već na izmaku.«

ŠTOVANJE PRESVETE EUHARISTIJE U HVARSKOJ BISKUPIJI.

* * *

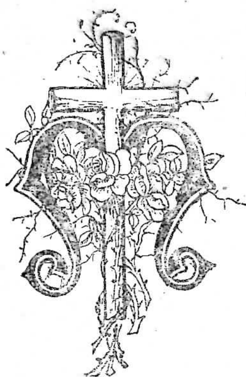
Ne govoreći o štovanju presv. Euharistije od prije kao o ustanovi bratovština presv. Sakramenta, kojima je glavna svrha štovanje Euharistije pobožnošću, javnim nastupima u tunikama, obrađivanjem crkovnih zemalja ili uzdržavanjem oltara i t. d., što je davna datuma, niti govoreć o pobožnosti 40 sati početkom Velike Sedmice, zadnjih karnevala ili u drugim prigodama, niti o posebnim euharistijskim pobožnostima u korizmi osobito Maračkih petaka, napomenut ću, da je nazad godina u nekim mjestima bila uvedena svaki četvrtak javna ura klanjanja, koju vrši ne samo svećenstvo, nego i pučanstvo baš izgledno i utješno. Presvijetli pak biskup Pušić, osobit štovatelj presv. Euharistije, čiji simbol i u grbu ima, prvih je dana svoga pontifikata odredio po svoj biskupiji, svakoga prvoga petka u mjesecu, uru klanjanja pred Presvetim te sv. misu, moljenje krunice Presv. Srca, a dakako i sv. pričest, kojoj pobožnosti svakoga mjeseca naznačuje i određuje na vrijeme posebnu namjenu, n. pr. za kat. štampu; za duh vjere; za svećenički pomladak; za ljubav prama Papi i t. d. Sada pak u korizmi naredio je Presvijetli, da se po svim župama, što je opstojalo samo u pojedinima, uvede svake srijede i petka moljenje sv. Gospine krunice pred izloženim Svetotajstvom. Ovom je prigodom isti Presvij. biskup poput Münchenskog razdijelio svima svećenicima u biskupiji po jedan primjerak krasne knjige »Manate in dilectione mea«. Bilo na slavu euharist. Boga i na duhovnu korist duša i dobre stvari!

Ž u p n i k.

Nakana s v. p r i č e s t i, m i s a i e u h a r i s t i j s k i h p o h o d a **kroz mjesec travanj:**

Uskrsna ispovijed i pričest onih, koji su daleko od više godina.

Vjernici, koji pobožno izmole jedan dio sv. Ruzarja pred Svetotajstvom, bilo na oltaru izloženim, bilo zatvorenim u Svetohraništu, ispovjeđeni i pričešćeni, dobivaju svaki put potpuni oprost za se i za sv. duše čistilišta. (Sv. O. Pijo XI. 4./IX. 1927.)

P. M. LEKEUX:

AGGY.

(Nastavak.)

3. Odgovor Kristov.

Maggy je tražila patnje te ih je i našla. Molila ih je u Boga, On joj ih je udijelio.

Možda bi komu mogla izgledati i okrutna ova privola Božja. A ipak ta privola ne samo da je bila dobra već i potrebna, da se stvori remek-djelo — duša jedne svetice. Bog zna da naša slaboća, posljedica istočnoga grijeha, može ozdraviti samo lijekom patnje. A opet, pošto se naša ruka usteže da posegne za tim lijekom, On nam ga sam pruža kada ustreba.

Kada Bog odabere koju dušu, najprije joj udijeli početnu milost svake svetosti: patnju. Mudro, malo po malo, On je otrgne, pa i protiv njezine volje, od svega što je privlači. Poraskida joj sponu za sponom, učini je ravnodušnom prema stvorovima i učini, da se ona u žrtvi i preziru same sebe uljepša i usavrši.

Godine, što ih je Maggy proživjela, iza kako je prinesla svu sebe svome nebeskome Zaručniku, bile su ispunjene svakojakim patnjama i bolima. Često je molila sa sv. Augustinom: »Bože moj, daj mi jakosti da uzmognem činiti sve što Ti od mene zatražiš, pa onda traži od mene sve što hoćeš.« Gospod je čuo ovu njezinu molbu, te ju je i poveo okrvavljenom stazom Golgote.

Na prvome mjestu bile su tu neugodnosti i poteškoće, na koje je nailazila u školi. Ne toliko kod djece, koliko kod drugarica, koje ju nijesu shvaćale. Ili rađe: koje ju nijesu htjele shvatiti, te bi sve njezino tumačile na zlo.

Ona je imala svoje posebne pedagoške nazore i načine. Nije ju zadovoljavao stari uobičajeni »modus«, već je uvijek tražila novije, bolje i zanimivije. Od toga je imala uspjeha, ali i neuspjeha. Uspjeha u školi, s djecom, neuspjeha izvan škole, s drugaricama. Svojim je uspjehom izazivala ljubomor i zavist. Često je čula: — Radite kako rade i druge.

Ona bi na to odgovorila živahno: — Ili da ne radim, kao što ne rade druge?...

Jedan slučaj još i pogorša njezine prilike: Sklopila je bila prijateljstvo s jednom redovnicom. One bi se međusobno pomagale i zamjenjivale u školi. To je bilo samo na korist zavoda. No zavidne oči drugarica to nijesu mogle podnijeti. Maggy bi optužena kod starješice. Ova, međutim, ni sama nije najprijaznije gledala novu učiteljicu. Smatrala ju je preoriginalnom i presvojeglavom. Zato je oštro ukori i zabrani joj svaki saobraćaj sa spomenutom redovnicom. Maggy je to bio teški udarac. No ona i tu žrtvu prikaže svome Spasitelju i zahvali mu se na prekidu i te posljednje veze, koja ju je možda kadgod zadržala dalje od Njega. Ponovno se našla s Njime sama.

Usto je njezin život u toj školi bio težak i s drugog razloga. Naime: Ona bi na podne morala objedovati na brzu ruku. Zatim bi morala nadgledati i služiti djecu za objedom. Iza kako bi djeca poobjedovala, morala bi prati njihovo suđe. Na sat i pô imala bi već biti u školi. Dabome da je i čitavo jutro činila školu. Taj njezin život bio bi naporan i za zdraviju osobu, a pogotovo je bio za nju, prilično slaboga zdravlja. No sa svim tim ona je vršila sve što se od nje zahtijevalo najpripravnije i najsavjesnije. A i zadovoljno, da može poslužiti svojim mališima.

No zaslijepljena zavist nije joj dala mira. Pogotovo što su je djeca svagdano sve to više voljela. Starješica ju je htjela otpustiti, ma da joj je i bilo kazano: — Gospođica Lekeux je vaša najbolja učiteljica. Morali biste biti sretni, što je imate.

No sve je bilo uzalud. Maggy nije bila prema njezinome ukusu. Radi toga Maggy je na svršetku školske godine bila premještena u jednu školu izvan Lieža. No pošto nije mogla ostaviti roditelje, napusti školu.

Mjeseca listopada 1914. nađe mjesto u školi Benediktinaka u Liežu.

Tu su je čekale nove neugodnosti.

Ona odmah stane preudesivati sve na svoju. Isposluje, da može s djecom pjevati u crkvi svakoga prvoga petka. Svojim pjevačicama priredi i posebni znak. Već to pruži priliku nekima, da je stanu kritikovati. No ona se nije na to obazirala, već nastavi raditi. Djeci bi držala izvanškolske poduke, a često i priređivala s njima i male zabave. Doskora je njezini razred bio prvi. Zato je i izjavio jednoga dana nadzornik starješici: — Zapravo, Vi imate samo jednu učiteljicu u Vašem zavodu, gospođicu Lekeux.

Maggy nije čula tu pohvalu, ali su je čule druge, kojima ta pohvala nije dala mira. Navlastito se je uznemirila jedna Maggyna drugarica. I to da bi zašto, ali poradi jedne Maggyne joj usluge.

Naime: Maggy je primila na podučavanje u pjevanju i učenice njezinoga razreda. Sudila je, da time iskazuje uslugu djeci i drugarici. Ovoj, oslobađajući je jednoga tereta. No ova opazivši, da djeca vole Maggyu više nego li nju, ona planu mržnjom prema Maggy. Poče joj činiti razne poteškoće. Stane je ogovarati i klevetati. Sav njezin rad je izvraćala nazivajući je ludom, histeričnom i sličnim lijepim nazivima, koji su već uobičajeni u riječnicima mržnje.

A treba i priznati: Maggy je i bila zgodni nišan za slične individue. Jer koliko je imala vrlina, toliko je imala i mana. Malenih, vanjskih, svakidanjih mana. Bog joj ih je valjda dao, dotično: prepustio, da se ne ponese poradi velikih nutarnjih milosti i da uzmogne biti od ljudi prezrena i ponižena te tako trpjeti.

Maggy nije nikada svojim vanjskim nesavršenostima posvetila osobitu pažnju. Uvijek je imala pred očima samo glavno. Na sporedno se nije obazirala. Tako na primjer njezino vanjsko ponašanje i držanje nije bilo ni izdaleka u skladu sa ponašanjem i držanjem drugih. Ona bi se često znala našaliti na račun »medenoga ponašanja« i »apatičkoga načina izražavanja« svojih drugarica. Nije se nikako mogla sprijateljiti s nekim običajima, o kojima je bila uvjerena, da su na putu čemu boljemu.

Kada bi poduzela štogod, prešla bi redovito preko svega. Pa i samu starješicu stavila bi pred gotov čin. Dakako da bi starješica već bila upućena o stvari od drugih. I to na svoj način. Maggy bi tada sve ustrpljivo podnesla, osvade, klevete i ukore, ma da je i bila veoma osjetljiva. U svojim je njedrima nosila zapis: »Ništa nas ne čini sličnijima Kristu od ustrpljivoga pregaranja.«

Jednom pripravi predstavu sa vanjskim učenicima. Nabavi kostime i sve potrebno za pozornicu. Šta više, ona je to sve sama dovela u zavod na jednim malim kolicama. U zavodu se sve uznemiri da gospođica Lekeux pretjerava, hoće da brilira, čini da vanjske učenice zavoda budu pred nutarnjima... Završetak je bio taj, da je starješica uoči same zabave zabranila zabavu, ma da su već pozivi bili tiskani i razaslani. — Treba priznati, Maggy starješicu nije pitala bila dozvolu, što je inače morala. — Maggy uzme na to svoja mala kolica, natovari ih i sve uzajmljeno vrati. Pater N. dozna stvar, te je prvom prigodom upita: — A Maggy, što ćemo sada? **(Slijedi).**

ISKRICE
(POSVEĆENO UČEĆOJ MLADEŽI.)

UČITELJEVO SRCE.

U Crikvenici, dne 1. ožujka 1928.

1. **Srce, koje ljubi.** Duša lijepa voli cvijeće, šaro i bijelo. Duša sređena ljubi prirodu, taj odraz božanstva u harmoniji mira. Duša pako plemenita i herojska traži da se žrtvuje i zaboravlja na sebe. Blaga duša plemenitih ljudi nalazi estetske ljepote, gdje je čovjek bahat i tašt ne vidi, jer je slijep. Dobra duša traži u dušama svojih bližnjih sebi jednaku, a ako je ne nađe, stvorit će ju sebi sličnom, kao kada se umjetnik laća gitare, da izudara iz nje blage akorde melodije, koja mu napunja dušu.

Draga djeco, možda i ne primjećujete vazda, da u školi pred klupama Vašim bije srce blago i plemenito u duši lijepoj, a bije za Vas. To je srce Vašega učitelja. Bit će, da ga već primjetiste i tada osjećate u svom srcu magnet, koji Vam čini shvatljivim gotovu činjenicu, da Vaš učitelj samo za Vas živi, da njegovo zdravlje pripada Vama, da Vas ljubi ljubavlju srca roditeljskog, koje poput Boga samoga ljubi i onda, kada mora da kara.

2. **Sreća učiteljeva.** Učitelj je najsretniji čovjek na svijetu, no ne u velikim praznicima, kada Vas ne vidi, nego onda, kada živi u Vašoj sredini i pođe mu za rukom, da izvabi iz duša Vaših lijepe akorde, što odzvanjaju jekom harmonije duše lijepe, sređene vjerom i kulturom. Kod ovakova uspjeha ne će mariti učitelj da stavi na kocku sve što ima u sebi, jer on za to živi, da izrazi u Vama plemenštinu, koju on u prvom redu izgrađuje u sebi samu marom jednako velikim, umjetnošću lijepom, koju Englezi nazivaju »self government« — vladanje samima sobom.

Što su dani vedri, blagi, zlatom Sunca obasjani, to je duša učiteljeva, dok uživa sreću svoga zvanja među mladeži školskom. Ako ga djeca razumiju, ako ga shvataju roditelji i građanstvo, onako kako to odgovara žrtvama njegovim, ne će se mijenjati ni s američkim milijarderom, a ni sa svim vlasnicima poljana ravnih Kalifornije zlatne.

3. **Kada elementi razbijesne!** Sunce još sije i zlatom pozlaćuje vrleti gora visokih. I eto! Harmoniju prirode Božje razbija grmljavina s daleka, jekom, što se o hridi razbija. Eto crna oblačka na vidiku. Još malo i eto crna plašta što se s Juga nebom širi. I opet malo, nestaje zlata i sjaja s vrleti, nebo kišom zaplače, dok u polutami udara bijesni sijev Elemenata, da utjera strah u kosti pastiru osamljenu u Alpama, što pase ovce bijele i pitome, zastrašene usred trave mirisave klisura crnih. To Vam je pogled u dušu učiteljevu ondje, gdje ga ne shvaćaju djeca a ni građanstvo!

4. **Učitelji na stepenicama betelskim.** Anđeli se nalaze na nebu, a ljudi, dakle i učitelji, na zemlji. Dok čovjeku uspije, da se približi anđelima u znanju, značaju i vještini, prođe cio ljudski vijek, a dogodit će se

sijaset puta i to, da će među tolikima i učitelj spremiti svoje kosti u grob još prije nego što dovrši svoj anđeoski posao na zemlji. Bit će dakle učitelja vazda zauzetih i vrlo idealnih, no na djelu i praksi vještih i obazrivih tek u raznim stepenima, ali svakako u takovima, što vode dnevice u veće visine, anđeoske i Božje, poput Anđeoskih Korova u Betelu, što se dizahu po stepenicama pod oblake onda, kad je onuda prolazio Izrael na putu k Labanu.

5. **Nezgode i nesreće.** Iz toga slijedi, da će biti stariji učitelji vazda vještiji i taktičniji od mlađih, dok će prirodno mlađi nadmašiti starije idealnim shvaćanjem. No sudbina im je svima vazda zajednička. Desiti će se kakova nezgoda, o kojoj nije ni sanjao naš učitelj, ili kakova nesreća u mjestu, koja ne će stajati sa školom u nikakovoj logičnoj ili uzročnoj vezi. No ipak će se suditi učitelju, velikim će ga se očima motriti. Sve će se iznašati njemu na teret zlom dijagnozom, strahovitom akribijom!

6. **Kada učitelju srce krvari.** Svijet je tada učitelju u polutami. Sunašce mu ga zlatno ne osvjetljuje više, ali ga osvjetljuje nagli bljesak razgoropađenih elemenata. Tko pomišlja tada na to, što se sve događa u srcu učitelja, mučenika zvanja svojega? Tko će primjetiti pritajenu bol njegovu? Pravom će i on ponoviti riječi proroka: »Pogledajte, je li ima boli, kao što je bol moja?« Kada bi se uvirilo u nutrinju učitelja-patnika, vidjelo bi se, gdje mu srce krvari od rana i boli. Što više, ja bih zapazio i izvjesnih sličnosti sa Srcem, probodenim na Golgoti.

7. **Pravda božja pobjeđuje!** Učitelj, svijestan svoje savjesnosti, vjerom u Božju Pravdu, koja ne ostavlja svoje, zna i vidi sve, ide ipak na dužnost podignute glave, ali ne bez boli u srcu. Ide i Bog ga čuva. Oluja, ma bijesnila kako dugo, utišava se. Sunce Pravde zasije, i svi oni, što ljube Istinu, vide veličinu narodnoga odgojitelja i moraju da mu dadu svoje priznanje i poštu. Vrijeme donaša svoj blagi melem, a velik i jak da bude onaj, koji će ga strpljivo iščekati.

8. **»Na koga bogovi zamrziše...«** Već su kod negdašnjih rimljana morali učitelji da progutaju dosta gorčine od učenika svojih. Glasovitog učitelja Seneku osudi na samoubojstvo njegov učenik, car Neron. Nekog učitelja Kasija izbodoše u školi radi strogosti njegove vlastiti njegovi đaci gvozdenim pisaljkama. Iz svih tih nedaća učiteljskih izvedoše rimljani poganskom svojom glavom pravilo: »Na koga bogovi zamrziše, učiniše učiteljem.«

Mi naprotiv, kada konstatiramo, da je život učitelja isprepleten bolima i samopregaranjem, uzimamo prigodu, da im to upišemo u dobro, te ih baš zato cijenimo tim više, što pate za našu mladež, za našu kulturu, da se ista proširi i prosvijetli Istinom i Znanjem, koja izvire iz samoga Boga.

9. **Kako sude dobri ljudi?** Dobar čovjek prosuđuje sve blago i na bolje. Samo će dobar čovjek naići u duši svoga učitelja na ružin-cvijet crveni (požrtvovnost), na cvijetak bijeli (čistu ljubav do djece) i ljubičicu plavu (strpljivost). Čovječe dobri, blagi miris kite cvijeta herojskoga neka te uputi da cijeniš i poštuješ učitelja, svoga prosvjetitelja!

»TKO VAS SLUŠA, MENE SLUŠA.« (Luk. 10, 16.)

KORIZMENE POSLANICE NAŠIH BISKUPA.*)

Zagrebački nadbiskup govori o štovanju presv. Srca Isusova. U prvoj točki o dogmatskom osnovu; u drugoj o neizmjernom blagu i ljubavi; u trećoj o otkrivenjima sv. Margarite M. Alacoque; u četvrtoj kako da štujemo presv. Srce Isusovo; u petoj o povjesti ove pobožnosti.

Križevački biskup tumači svetu Tajnu ženidbe i život u porodici. Govori o ženidbi kao sakramentu, o civilnoj ženidbi, o Božjoj i ljudskoj strani u ženidbi. Kako mora ženidba biti okrenuta prama suncu Bogu i kako treba postupati kod izbora ženidbenog druga. Raspravlja napose o ženidbenim zaprekama, o pravoj kršćanskoj ljubavi u braku, o dužnostima muža i žene, o odgoju djece, o dužnostima djece prama roditeljima, o dobrim kršćanskim djelima u porodici, o zajedničkoj molitvi i čitanju dobrih knjiga u obitelji. Poslanica je podijeljena među vjernike kao pobožno štivo. — Naručuje se kod Narodne Prosvjete, Zagreb, Kaptol 29, uz cijenu od D 3 po komadu. Na 10 komada i više 10%, a knjižarama knjižarski popust. Najtoplije ju preporučamo.

Krčki biskup raspravlja o kršćanskoj obitelji. Prikazuje uzvišenost ženidbe i obitelji, pripravu za ženidbeni stalež i obiteljski život, život u kršćanskoj obitelji. Poučava roditelje o kršć. odgoju djece, o stidljivosti u odijevanju i kretanju, o gozbama na selima, o ponašanju djece prama roditeljima. Zaključuje sa preporukom štovanja sv. Obitelji i presv. Srca Isusova.

Šibenski biskup raspreda o Crkvi. Ona je nepogrješiva učiteljica i trajat će do konca svijeta, jer je djelo Božje. Ona je kraljevstvo Isukrstovo, izvan kojega nema spasenja. Majka je i kraljica, koju treba slijediti, ljubiti i slušati u osobi sv. O. Pape i Biskupa. Ali nažalost ima

*) Donašamo ono što smo tražeći našli. Bilo bi dobro kad bi »biskupske kurije« dostavljale Glasnicima »Poslanice presvij. nadpastira«. Kadgod bi im moglo dobro doći na korist sv. stvari.

katolika, koji su prožeti protukatoličkim duhom, tako da riječju i životom vrijeđaju svoju vjeru, pače mnogi bez savjesti i ćudoređa od iste stvarno otpadaju, a na prvom mjestu nevrijedni svećenici odmetnici, potaknuti ohološću života, požudom tijela, pohlepom za blagom i blagostanjem. I ovi, da opravdaju sebe i zavedu na put krivovjerstva, govore milim riječima ono što znadu, da će ugoditi slabosti ljudskoj. Na koncu pozivlje vjernike, da se čuvaju ovih lažnih proroka, da »*budu trijezni i da bdiju*« moleći, da Bog očuva naš narod i našu domovinu od svakog krivovjerstva.

Vrhbosanski nadbiskup raspravlja predmet: »*Neka se vrate ljudi k Bogu*«. 1. Sv. Crkva zove na sabranost duha, molitvu i post, na samozataju i pokoru, na izbjegavanje svih svjetskih užitaka i napasti, na vršenje svih dobrih djela. 2. Na svijetu je sve prolazno i promjenljivo, a jedini je Bog vječan i nepromjenljiv, pa zato treba jedino prema njemu težiti. 3. U korizmeno je vrijeme Isus u blizini svakoga od nas. 4. Zavladala je velika mlakost i nehaj u vjeri, stoga se davaju posebne opomene svećenstvu, a posebne vjernicima.

Dubrovački biskup govori o Auktoritetu Crkve, državnih zakonitih vlasti, roditelja i odgojitelja. Sa dokazima predstavlja kako je svaki od tih auktoriteta od Boga, i kako moraju da idu usporedo i složno svaki neodvisno u svom djelokrugu. Potiče vjernike, da časte, ljube i slušaju crkovni auktoritet, koji je Isukrst podijelio svojim namjesnicima na zemlji. Sjeća građane na dužnost, da slušaju zakonite državne vlasti, jer time služe Bogu, koji je začetnik svake vlasti, ali istodobno sjeća građane i na prava u državi, napose pri biranju zastupnika, jer svak biva odgovoran pred Bogom, ako daje svoj glas onima, koji ruše auktoritet katol. Crkve, a ne poštuju ni moralni auktoritet države. Razlaže čemu je opao auktoritet roditelja i pozivlje sve, da čuvaju svoj auktoritet, a djeci stavlja na srce da priznavaju i cijene taj auktoritet, t. j. da ljube, časte svoje roditelje. Napokon nuka mladež da uz roditelje časte svoje učitelje i nastavnike, budući su ovi iza roditelja prvi njezini dobročinitelji.

Biskup senjski raspravlja o četvrtoj zapovijedi Božjoj, o štovanju roditelja. »Poštuj oca svoga i mater svoju!« naložio je Bog Otac po Mojsiji i zaprijetio se svima, koji se ogriješe o njegovu zapovijed: »Proklet bio, koji bi ružio oca svoga i majku svoju!« A i mudri Sirah veli: »Dijete moje, zauzmi se za oca svojega u starosti njegovoj i ne žalosti ga, dok živi. I ako ga sjetila ostave, ne prezri ga, jer ljubav, koju ocu svom iskažeš, nikada se zaboraviti ne će.« Pa i Isus na križu riječima Ivanu: »Evo Ti majke Tvoje« najbolje nam propovijeda ljubav prema roditeljima. Završuje sa Ekleziastom: »Riječima i djelima i u svoj ustrpljivosti poštuj roditelje svoje, da sađe na te njihov blagoslov i da taj blagoslov traje do konca.«

Nadbiskup beogradski tumači riječi sv. Pavla Rimljanima (14, 17.): »*Nije kraljevstvo Božje jelo ni pilo, nego pravednost, mir i radost u Duhu Svetomu.*« Tko hoće da pripada kraljevstvu Božjem, t. j. Kristovu, treba da se odreče nedopuštenih užitaka, što je današnje mekoputno društvo na sve strane pruža. Treba naprotiv da ide

putem pravednosti, t. j. da teži kreposti, vodi život pobožni i sveti; i tako uživa nepokolebivi mir: s Bogom, sa samim sobom i sa bližnjim; dok ne postigne potpunu duhovnu radost, koja izvire iz iskrene službe Božje, duha pravednosti i mira.

Biskup đakovački raspravlja o Crkvi, čiji je cilj nadnaravan i općenit, koja je savršeno društvo, a čija je vlast neovisna. Sva ta pitanja prenaša na naše današnje crkveno-političke probleme i po tom izvodi su savremeni. Govori o odnošaju crkve prema državi, koji može biti ili u obliku konkordata, ili u obliku državne nadmoći ili rastave Crkve od države. Svaki drugi oblik izvan konkordata bio bi nepravedan i za Crkvu neprihvatljiv. Za sređenje kulturnih interesa našega naroda treba pospješit ovaj prevažni ugovor sa sv. Stolicom. Država je pozvana da promiče opće dobro sviju građana. Duhovne vrednote zauzimaju prvo mjesto u kulturnom životu naroda, jer su neprolazne, vječne.

Biskup mostarski piše o psovci. Razlaže što je psovka, kakvo je ona zlo i koliku ona ima grdobu u sebi. Ispoređuje psovača s onom rogatom nemani iz Otkrivenja. Potvrđuje svoje navode sa mnogim slikama i izrekama sv. otaca o psovci. Osobito ističe sav užas, što ga u sebi sadržaje psovka Boga. Na koncu poziva sve, da se zajedničkim silama bore protiv tomu javnomu zlu, tim će Bogu ugoditi, a koristiti svom narodu.

Biskup banjalučki govori o jednom vrlo savremenom predmetu: o jedinstvu Crkve Crkva je Isusova ne samo jedna nego i jedinstvena, t. j. svi članovi njezini ispovijedaju jednu te istu vjeru, imaju jedno te isto bogoslužje i sakramente, i priznaju jednog vrhovnog poglavara. Isus je htio da ovo jedinstvo bude simbol jedinstva presv. Trojstva. Napose govori o jedinstvu, koje se očituje u jednom vrhovnom glavaru: Petru i njegovim nasljednicima. Papa je, dokazuju sv. Oci i crkveni Sabori, vrhovni poglavar cijele Crkve Kristove Na koncu upozoruje vjernike, da se čuvaju od »novih apostola«, koji su otpali od Crkve, pa hoće da osnuju neku novu narodnu crkvu. Opominje ih, da ostanu uvijek vjerni svojoj svetoj katoličkoj Crkvi.

Biskup splitski prikazuje pojam prave slobode, koja je dragocjeno blago. Prvi čovjek stvoren za sreću i slobodu, svojim ju padom izgubi: postao je rob grijeha i đavla Dođe Isus Krist, i On oslobodi svojom krvlju rod ljudski ispod vlasti đavla i izvojšti pravu slobodu, kršćansku slobodu, slobodu djece Božje, koje svatko biva dionikom po sakramentu sv. krštenja, a čuva mu ju život svetosti i pravednosti, t. j. je li zagrli i je li živi prama onomu, što Isus i njegova Crkva od njega traže Dandanas izvrgava se pogibelji svoju kršćansku slobodu, riječima i djelima nakazuje, ubija i gubi Dižu se sluge đavla, lažni proroci, i nastoje naroda lišiti prave slobode djece Božje, koja je jedino u Crkvi Kristovoj; ali ne smijemo im vjerovati i slijediti ih Ljudski obzir, moda, kupališna sezona glavna su sredstva, kojima se Anđeo tame poslužuje, da današnje ljudstvo žrtvuje sebi na propast slobodu djece Božje.

Biskup hvarski pobuđuje u vjernicima žar, što su ga poprimili za sv. poslanstva, obavljenih u čitavoj biskupiji Napominje, da im moguće sredstvo za očuvanje tog žara bude česta sv. pričest, o čemu je u lanj-

skoj poslanici govorio, i pobožno posvećivanje svetačnoga dneva, o čemu govori poslanica. Iza rata se napose zanemaruje vršenje ove teške dužnosti. Zdravi razum kazuje, da je ovo teška dužnost pa da ju i nije Bog naložio. Ali Bog je dao zapovijed i strožu nego li su druge, kad je kazao »Spomeni se, da svetkuješ«. Bog blagoslivlje one, koji vrše ovu zapovijed, a zapušta oskvrnitelje. Opominju se roditelji glede djece u vršenju ove dužnosti, ako ne će da sunovrate u potpunu raspuštenost, koja se širi. Sjeća kako se najbolje i najzaslužnije može proći blagdane poslije podne, te spominje i čitanje Glasnika.

Čitaoci »Euh. Glasnika«, slijedite upute naših revnih Nadpastira!

KORIZMENI PROPOVJEDNICI.

Primamo: Ovogodišnji korizmeni propovjednici-franjevci iz Provincije sv. Jerolima: U Splitu - katedralka: O. Dane Zec; u Sinju: O. Toma Tomašić; u Hvaru - katedralka: O. Stjepan Rade; u Komiži: O. Đuro Dobrović; u Blatu na Korčuli: O. Valerijan Brusić; u Velojluci: O. Pavao Dodić; u Dubrovniku - katedralka i Mala Braća: O. Leonard Rusković; u Cavtatu: O. Dragutin Škunca; u Ercegnovomu: O. Urban Talija; u Perastu i Dobroti: O. Antun Krile.

Od drugih nijesmo primili nužnih obavjesti, ali u opće se može kazati, da koli u većim toli manjim gradovima, a i po varošima očituju svoju požrtvovnost sa sijanjem riječi Božje i ispovijedanjem sinovi sv. Dominika, sv. Franje, sv. Ignacija i drugi, pa i od mirskog svećenstva. A kamo ovi ne mogu da dospiju, žrtvuju se dušobrižnici sami. Bilo svima na utjehu, u koliko su se vjernici okoristili, izvršili uskrsnu dužnost i zavolili Isusa u svetohraništu!

Dr. Fran Binički: »Ivan Hrvaćanin«, roman iz hrvatske prošlosti. Izdalo Hrvatsko Književno Društvo sv. Jeronima. Cijena D 15, uvezano D 25. Radnja se ovog romana događa u 16. vijeku u glavnom za banovanja Petra Berislavića i Ivana Karlovića. Glavni junak Ivan Hrvaćanin dolazi u Mletke, Firencu, Rim i Budim, ali svu dušu posvećuje svojoj Lici, koju želi obraniti od osmanlijske najezde. Papa Lav Deseti naziva Hrvate predziđem kršćanstva i poziva evropske narode u križarsku vojnu, ali Luterov pokret protiv Crkve, nemarnost nekih evropskih vlada i izdaja Mlečana omogućuju Selimu I. Okrutnomu i njegovu nadara i sljedniku Sulejmanu, da mogu osvojiti Beograd, Zemun, Jajce, Knin i poharati Liku i Krbavu, koje su prije bile bogate pokrajine, a nakon turskoga pljačkanja postaju rpom garišta i ruševina. Binički je majstorski ocrtao pad Like i oživio pred nama različite gradine i mjesta. Uz Ivana Hrvaćanina ističu se plastične osobe Ilije Vukšića, doktora Pasija, Monde i Marice Bogdanićeve, Jurja Skoblića, Stipe Rotkovića i bezbrojnih drugih junaka i nejunaka. Ovaj zanimivi originalni roman preporučamo osobito mladeži. Dobiva se u svim boljim knjižarama i kod Hrvatskoga Književnoga Društva sv. Jeronima, Trg Kralja Tomislava 20.

REUMATIZAM,

P. n. Laboratorij »ALGA« - Sušak 14.

Naručila sam za sebe i za jednu prijateljicu Vašeg lijeka »ALGA« za reumatizam i probadanje pa Vam javljam, da nam je obojici Vaš lijek »ALGA« veoma koristio, da danas ni ne osjećamo boli.

Pošaljite nam još 4 boce da ne ostanemo bez tog lijeka. Ravnale smo se točno po uputi što priležı svakoj boci. 1063

Osijek, 20. III. 1927.

S poštovanjem **Andjelka Marinič.**

P. n. Laboratorij »ALGA« - Sušak 14.

Pošaljite mi još jednom 4 boce »ALGE«, jer sam uspjehom proti mome reumatizmu jako zadovoljan. Držim da će te 4 boce biti dovoljno da se sasvim riješim tih neugodnih boli. 1064

Videm Dobrepolje, 3. III. 27.

S poštovanjem **Anton Novak Skodek.**

P. n. Laboratorij »ALGA« - Sušak 14.

Pošaljite mi još 25 »ALGA«, jer smo se mnogi osvjedočili da je lijek »ALGA« vrlo uspješan proti reumatizmu, trganju, probadanju, glavobolji i zubobolji. Zahvaljujem Vam u ime svih. 1065.

Ljubno pri Celju, 25. X. 1926.

S poštovanjem **Urša Kladnik.**

REUMATIZAM

IŠIAS, PROBADANJA, KOSTOBOLJU, ZUBOBOLJU, GLAVOBOLJU, NESVIJESTICU

izliječiti ćete isprobanim lijekom

„ALGA“

Cijena 1 boci sa tačnom uputom 16 Din Dobiva se u svim apotekama i drogerijama. Gdje nema naručite poštom na

Laboratorij „ALGA“ - Sušak 14.

4 boce 77 Din — 8 boca 131 Din — 14 boca 205 Din — 25 boca Din 320.

Odobrenjem crkvene vlasti i starješinstva reda.
Odg. Urednik: **O. A. Juničić.** — Leonova Tiskara, Split (z. P. Vladović).